

[Birgith Mogensen]

konkurrenceevne, der som bekendt er meget alvorligt svækket, ikke mindst på grund af de store lønstigninger, som vi har tildelt os her i landet. I denne situation kan det bestemt ikke nytte, hvis vi på den ene side forbedrer konkurrenceevnen gennem erhvervsfremmemidlerne og vi så på den anden side udpumper nye forbrugsmuligheder ad anden vej. Dette sidste vil ophæve den gunstige virkning af erhvervsfremmepakken, og så er vi ikke bare lige vidt, så er vi faktisk dårligt stillet, og det vil gå ud over såvel beskæftigelse som over samfundets svageste grupper.

Behnke (FP):

Den årlige finanslov bliver ofte modtaget af pressen og det øvrige samfund som den helt store overraskelse. Denne gang var der minsandten også grund til at være overrasket, da finansloven for 1988 var pyntet rigtig festligt op til folketingsvalget. Man forhørte sig alligevel hos repræsentanter for interesseorganisationer og økonomer og kunne også denne gang notere sig, at de var sådan jævnt tilfredse med finansloven; dog ville de gerne have haft flere penge til de områder, som de selv var valgt for eller var ansat som repræsentant for. Heri består nok et af den offentlige sektors største problemer: Der ofres milliarder af kroner på at tækkes forskellige interesseorganisationer blot for at sikre sig ro fra dem, indtil de næste gang stiller med hatten.

Men der er absolut ikke grund til at skrive hjem om denne finanslov. Alle de landsskadelige forhold fortsætter ufortrødent, selv om vi har haft en såkaldt borgerlig regering i nu 5 år. Stigningerne i antallet af offentligt ansatte fortsætter. Vi har rundet de 900.000 offentligt ansatte. Gældsætningen fortsætter – ja, i 1988 vil renterne alene stige med 1,3 mia. kr. til 54,9 mia. kr. Skatterne stiger, og selv om det mange gange er sagt, at Danmark kun har en andenplads, er det nu mildt sagt sådan, at Danmark ligger på førstepladsen med verdens højeste skatter.

Sammenhængen mellem disse forhold og de øgede problemer, der er i den private sektor med stigende arbejdsløshed og stigende afsætningsvanskeligheder, erkendes af alle, men der er ingen ud over Fremskridtspartiet, som tør formulere de nødvendige initiativer, der skal til for at få rettet op på tingene. Det lyder trivielt,

når Fremskridtspartiet argumenterer for reduktion af den offentlige sektor, nedsættelse af skatterne og øget frihed til produktionserhvervene. Imidlertid er det bydende nødvendigt, hvis der er et ønske om, at landets mange alvorlige og uløste problemer skal klares, og derfor vil vi fra Fremskridtspartiet fortsætte med at fremføre vores politik, indtil der opnås den nødvendige lydørhed.

De aktuelle forslag til finanslov for 1988 skal have følgende kommentarer fra Fremskridtspartiet her under førstebehandlingen. Vi vil starte med skatterne, og når man ser på nettotallet for 1988, ser udviklingen fra 223,5 mia. kr. i 1987 til 228,8 mia. kr. i 1988 ud som en beskedent udvikling, men bortset fra det uhyggelige i, at vi nu vil få den danske befolkning med næsten 1/4 billion kr., skjuler der sig altså også nogle andre ubehagelige tendenser i forslaget til skatteopkrævningen for 1988. I øvrigt er det jo tragisk, at vi skal til at tale i billioner, det er ikke længe siden, at vi brugte milliarder som et nyt og overvældende tal. Havde det så været produktionen i den private sektor, vi skulle betegne i form af billioner, ville det være en positiv og en god udvikling for Danmark, men at vi ligefrem skal betegne vores skatteopkrævning i form af billioner, det er simpelt hen uhyggeligt.

Bag tallene ligger, at skatter på indkomst og formue vil stige fra 101,8 mia. kr. til 106,5 mia. kr., en stigning, der ifølge budgetredegørelsen fra oktober 1987 kan blive flere milliarder større og altså en stigning på mindst 5 pct. Oven i stigningen i de personlige statsskatter skal man også regne med at den danske skatteyder på amts- og primærkommunalt plan vil blive ud-sat for skattestigninger, stigninger på henholdsvis 0,2 og 0,4 procentpoint, altså i gennemsnit for den enkelte dansker ca. 0,6 procentpoint ved de kommunale skatter. Så det bliver bestemt ikke let at være dansker, og det bliver bestemt ikke let at være dansk skatteyder i 1988.

Regeringen har lovet skattelettelser, hvis der gennem trepartsforhandlinger kan opnås enighed med arbejdsmarkedets parter, og vi skal da i den forbindelse minde om, at Fremskridtspartiet mange gange har foreslået, at der igangsættes et sådant omfattende arbejde mellem arbejdsmarkedets parter og Folketinget, og hilser derfor initiativet velkommen. Men hvis det skal blive til noget seriøst, så skal det ikke blot være en enkelt eftermiddag i Statsministeriet, hvor